

Psalm 101: *Misericordiam et iudicium*

(v. David,
een musiceerstuk.)

*Ik ga zingen van vriendschap en recht,
voor u, Ene, maak ik muziek!*

Daar stonden onze geliefden
in het koor, trots en recht,
op hun mooist, met de goede gezichten,
jurken met lovertjes, strakke pakken

en allemaal iets roods,
dat daarbij soms
uit de toon viel,

zoals in hun prachtig gezongen
harmonieën ook een enkele noot
ongewild en onbedoeld
onzuiver was.

Wij hoorden alles, dus namen wij
bij elke valse noot een bochtje,
even remmen, een beetje gas bij,
zo luisterden wij daar omheen
en genoten uit volle borst,

want schoonheid en liefde
zijn pas volmaakt
als zij onvolmaakt zijn.